స్వానుభవం

కే కుటుంబరావు గారు

౧

"ఏంరా, బాబూ? అంతా కులాసా?" అన్నాను చదువుతూన్న వార్తాపత్రిక మడిచిబల్లమీదపెట్టి

బాబు కుర్చీ నాకుదగ్గిరగా ఈడ్చుకుని కూర్చుంటూ "ఆ"అన్నాడు.

"కమలం కులాసా? దాన్నికూడా తీసుకురాక పోయినావూ? ఎప్పుడో నీపెళ్లికి చూడటం! సంసారం రుచిస్తున్నదా? బ్రహ్మచర్యమే బాగుందనిపిస్తున్నదా?"

బాబు పరధ్యానంగా నాప్రశ్నలనుతోసేసి "ఒక్కమాటడగుతాను చెప్పు, బాబాయి!"అన్నాడు

"అడుగు"

బాబుకుబుద్ధితెలిసినప్పటినించీ నేనేతల్లీతండ్రీనూ. ఇంతకాలం నేను వాడికి పినతండ్రి మోస్తరుగాలేను మేమిద్దరం స్నేహితులంగా ఉంటూవచ్చాం ఒక్క అనుభవంలోతప్ప తతిమ్మా విషయాలన్నిట్లో మేమిద్దరం సమానంగా ఉండేవారం. ఉద్యోగం వచ్చినప్పటినించీ వాడు నాదగ్గిరఉండటం పడ్డదికాదు. ఇప్పుడు భార్యకూడావచ్చింది. ఎంతోకాలంకాలేదు, నెలరోజులైంది

వాడు ప్రశ్నలువెయ్యటం నేను తోచినట్టు సమాధానాలు చెప్పటం మొదటినించీ ఉన్నదే

"అతిగా భార్యాభ్రమకలవాణ్ణేమంటాం?" అది వాడిప్రశ్న

నేను ఆలోచించి "కొత్తగా సంసారంలో దిగినవాడియందు అది మంచిచిహ్నంఅనే చెప్పాలి" అన్నాను.

"కాదు! కాదు! భార్యనువదిలి ఒక్కక్షణంఉండలేడనుకో! ఒక్కక్షణం భార్యఅవతలికిపోతే ఊపిరాడదనుకో!"

"అంత అన్యాయంగా ఉందా?"అన్నాను.

"చెబితే నమ్మవు! నేను బాగా ఆలోచించాను, బాబాయి! నాకు నీమీదప్రేమలేదా? నిన్నువదిలి ఉండలేదా?"

"అయితే ఇప్పుడు దాన్నివదిలిఉండలేదా?"

"ఉన్నాను! కాని" బాబుకొద్దిగా తికమకపడ్డాడు భావాన్ని తెలియచెయ్యటానికి "ఒక్కొక సమయంలో నన్ను నేను విమర్శించుకోగలను. అటువంటిసమయంలో నన్ను, నాభయాన్ని, భ్రమనుచూస్తే నాకు చాలా ఎగతాళిగాఉంటుంది. కాని ఇప్పుడు ఒంటరిగాకూర్చుని ఒక్కనిమిషం దాని సంగతి ఆలోచిస్తే ఇక్కడ నాకు ఒక్కక్షణంఉండబుద్ధికాదు. నే నీవూరువద్దామని ఎన్నిరోజులనించీ ప్రయత్నం! ఇక ఒకరోజుకూడా ఆలస్యంచేసేటందుకు వీలులేక వచ్చానన్నమాట!"

"ఆ! దానికేమిటి? అది కూడా దిక్కులేని పిల్లకావటంచేత దానిబాధ్యతఅంతా నీదే కనక నీకు దాని విషయం అంతశ్రద్ధఉండటం తప్పులేదు"అని తేల్చేశాను కాని బాబుమాత్రం వంగలేదు

"భగవంతు డున్నాడనేనమ్మకంమీద నాకష్టసుఖాలుకూడా నేనెన్నడూ లెక్కచెయ్యలేదు. నా భార్యవిషయం వచ్చేసరికి నాకు ఆభగవంతుడియందు నమ్మకం ఏమయిపోతుందో! మొన్న ఒకరాత్రి అది బావిదగ్గిరకిపోయింది, బాబాయి! నేనేదో చదువుకుంటూకూడా తోడుపోదామని సగంలేచాను నాకే అసహ్యంవేసింది ఏమిటీపిచ్చి అనిపించింది వెళ్ళలేదు చదవటం మొదలుపెట్టాను నాకొక్కముక్క అర్థమైతేనా? ఇట్లా చదవాలని ఒక్కనిమిషం ప్రయత్నంచేశానేమో! నాకాఒక్కనిమిషం పదినిమిషాల మాదిరిగాఉంది. చీకట్లో పురుగూపుట్రాఉంటుందని భయం! దొడ్లోఏదొంగాడైనాదాగున్నాడని భయం! ఎన్నడూ ఏభయంఎరగను! ఈకొద్దిరోజుల్లో నేనుపిరికివెధవనైపోయినాను, బాబాయి. లేచివెళ్ళకపోతే

ఇంకాపాడు ఆలోచనలు వచ్చేటట్టు కనిపించింది వెంటనే లేచి బావిదగ్గిరికి వెళ్ళాననుకో! ఏమంటావు?" బాబు దీనంగా నవ్వాడు

నా కీసంగతిచెప్పి నాచేత కోప్పడించుకోవాలని బాబు ప్రయత్నం నే నాపని చేసేదాకా వాడికి తృప్తి ఉండదు నేనుకొద్దిగా కోపంగొంతుపెట్టాను

"ఎంతఆపేక్షఅయినా ఉండనీ! అంతచాదస్తం పనికిరాదునుమా! మగవాడికి భార్య సమస్తమూ కావటానికి వీలులేదు. మగవాడికాలం మూడువంతులు బయటా ఒకవంతు ఇంట్లోనూ గడుస్తుంది కాలం యావత్తూ ఇంట్లోగడపటంవల్లా, పురుషుల్లో ఎక్కువ తిరగక పోవటంవల్లా మగవాడు చవటఅయిపోతాడు లేకపోతే కీచకుడు భీముడిచేతులోచావనా? ఇటువంటివన్నీ అలవాట్లు మనోనిగ్రహంచేత వశంకానిది లేదు ఇప్పుడు నీకు నీభార్యయందుగలప్రేమ ఆడతనంతో కూడుకున్నది దానికి నిగ్రహం తోడవుతే గాని రాణించదు నీభార్య నిన్నీవిధంగా ప్రేమిస్తే దానిలో తప్పులేదు అది స్త్రీ సహజమైనది దానిలో పురుషార్థంలేదు తెలిసిందా?"

బాబు తలవంచుకుని నేచెప్పినదంతా శ్రద్ధగా విన్నాడు. వా డీవిధంగా నాయందు భయభక్తులు తెచ్చిపెట్టుమంటే చూసినప్పుడల్లా ప్రేమకూడా తెచ్చిపెట్టుకున్నదేనా అని ఒక్కక్షణం అనుమానం కలుగుతూంటుంది నాకు!

"నాకు కొంచెంటూరింగుపని తగిలింది, బాబాయి!" అన్నాడు బాబు మెల్లిగా—అప్పుడే చివాట్లుతిన్నవాడి గొంతుతో! "నేనెల్లుండి వెళ్ళిపోవాలి ఒక నెల రోజులు పనిఉంటుంది. దాన్ని రేపుతెచ్చి ఇక్కడ విడిచిపోతాను"

"మంచిది."

౨

కమలం చాలాబుద్ధిమంతురాలు "ముగ్ధ" అంటారు చూడండి! ఆజాతిది ముగ్ధలయందున్న విశేషం ఏమిటంటే ఇతరస్త్రీలకన్న అబలలుగా కనిపిస్తారు. చూసినవారికల్లా దగ్గిరతీసి సంరక్షించాలనిపిస్తుంది. కొంతమంది ఆడవాళ్ళనుమాస్తే ఈభావం ఎంత మాత్రం కలగదని చెప్ప నవసరంలేదు!

బాబు కమలాన్ని వెయ్యికళ్ళ కనిపెట్టిఉన్నాడంటే ఆశ్చర్యంఏమిటి? అది మాఇంట అడుగుపెట్టిన క్షణంనించీ దానిసౌకర్యం నేను స్వయంగా కనుక్కుంటూవచ్చాను. బాబు టూరింగుమీద వెళ్ళిపోయినాడు

రెండుమూడురోజులు గడిచింది ఒకరోజురాత్రి నాభార్య కమలానికి శరీరంలో సరిగాలేదని చెప్పింది. నా కమితదిగులు పుట్టింది బాబుకన్న నాకెక్కువ అనుభవంఉండి ఏంప్రయోజనం నేనుకూడా వాడి మోస్తరుగా ప్రవర్తిస్తే? "ఫర్వాలేదులే! రేపుతగ్గిపోతుంది"అన్నాను నాభార్యతో

మర్నాటికి తగ్గలేదు నాభార్య నాతో తిరిగి దాని శరీరంసంగతి ఎత్తింది లక్షణాలు కనుక్కున్నాను. సరిగా భోజనంచెయ్యాదట, పరధ్యానంగాఉంటూ వచ్చింది "బాబుకోసం దిగులుపడ్డదేమో!"అన్నాను. ఆలోచించినకొద్దీ ఈకారణం చాలాసమంజసంగా కనిపించింది.

అయిదోరోజున కమలం మంచానపడ్డది. ఆరోజున వాంతులూ, తలనొప్పీ, నూటనాలుగుడిగ్రీల జ్వరమూ మొదలయినై నాకు కాళ్ళాడలేదు. డాక్టరువచ్చి చూసి విషజ్వరమన్నాడు, నాలుగురోజులకిందనే తన్ను పిలవవలిసిందన్నాడు, అజాగ్రత్తకు ఫలంఅనుభవించాలిసొస్తే తనతప్పేమీ ఉండదన్నాడు ఏదో మందిచ్చాడు.

నా కారోజు భోజనంరుచించలేదు. కమలం మంచానపడ్డది—నాఅప్రయోజకత్వంవల్ల. ఎందువల్లనో కమలాన్ని భర్తకు తిరిగి వప్పగించలేనని నాకు అధైర్యంకలిగిపోయింది! కావాలని చేతులారచేశాం. బాబుమొహం ఎట్లాచూడటం?—అప్పుడు!

ప్రతిరోజూ వాడిదగ్గిరనించి ఉత్తరంవస్తూనేఉంది. రోజుకోఊరినించి. ప్రతిఉత్తరంలోనూ కమలంసం

గతి అడుగుతూనేఉన్నాడు. ఈరోజువచ్చిన ఉత్తరం చూసేసరికి నాకు గుండెనీరయింది. ఒకరోజున్న ఊళ్ళో ఒకరోజుండకపోవటంచేత వాడికి ఉత్తరం రాయటంకష్టం అసలు చేరకపోదు రెండురోజు లాలస్యంఅవుతుంది కమలంజబ్బు సంగతిరాయాలని కూర్చున్నాను నాకుచెయ్యి ఆడలేదు; మానేశాను.

ఆ రాత్రి నాకెంతసేపటికీ నిద్రపట్టలేదు ఎన్నిసార్లో నిద్రపట్టటం ఏదోచప్పుడై బాబువచ్చాడని ఉలికిపడిలేవటం జరిగింది. నాశరీరంలోకూడా సరిగా లేదు మొత్తానికి! కమలం బతకరాదా? నేనుపోతాను! ఇంతఅధైర్యం నాకెందుకాఅన్న ఆలోచనకూడా రాలేదు కమలం బతకదని నాచెవిలో ఎవరో పదే పదే చెబుతున్నారు!

నాకు కాలమానంలేకుండాపోయింది పగలురాత్రి భేదంలేదు నేనదివరకుచూస్తున్నవస్తువులు కొత్తగా కనిపించటం మొదలుపెట్టినై. ఆభేదంస్పష్టంగా చెప్పలేను—బహుశా అప్పుడంతశ్రద్ధగా గమనించకపోవటంచేతనేమో నాకుతెలిసినదల్లా ఒక్కటేవిషయం కమలం కుంగిపోతున్నది ఇంకా ఇరవైఅయిదు రోజుల్లో బాబువచ్చి భార్యను చూపించమంటాడు! వాడువచ్చేసరికి నేనుకూడా పోయిఉంటే! అప్పుడు వాడేమవుతాడు?

నాఆత్మ కమలం పడుకున్నమంచంచుట్టూ తిరుగుచున్నది. లేక నేనేతిరుగుతున్నానో? ఎన్నిసార్లు చూసినా కమలం నిశ్చలంగా కదలకుండాపడుకుని ఉంటుంది ఒక్కరవ్వచలనంలేదు. ఇప్పటికేపోయిందేమో? పోతే అందరూ ఎందుకేడవరు? నాతో ఎందుకుచెప్పరు? పిచ్చివాళ్ళు! ఇంకా కనుక్కోలేదు వాళ్ళు కనుక్కునేవరకూ నేనుచెప్పను! నిజం ఎంతకాలం దాగుతుంది?

ఎంతోకాలం దాగలేదు! ఒకసారి నేను కమలాన్ని చూడవచ్చేసరికి కమలంమీద ఒకగుడ్డ కప్పి ఉంది. ఎవరూ ఏడవటంలేదు నాకెందుకో ఆశ్చర్యంగాలేదు!

బాబుకు రమ్మని టెలిగ్రాంఇవ్వాలి. ఎవరితోనో చెప్పాను టెలిగ్రాంఇవ్వమని. ఎన్నోరోజులు గడిచినట్టున్నది నాకు ఇంకా బాబురాడేమి? కమలం ఉన్నచోటికి వెళ్లాను శవాన్ని తీసేశారు

ఈపనులన్నీ, పాపం, ఎవరో నాకు చేసిపెడుతున్నారు. లేకపోతే నేను చెసుకోగలనా? ఎవరిని చూచినా, ఏవస్తువునుచూచినా కళాహీనంగాఉంది! కమలం పోవటంవల్లనేమో?

బాబువస్తాడు నాకు భయంలేదు జరిగినసంగతి చెబుతాను అప్పుడప్పుడు ఎరగనివాళ్లెవరోవచ్చి నావంక చిత్రంగా చూసిపోతూంటారు మరి పిచ్చివాణ్ణి చేసేశారునన్ను కోపంవస్తే నేమనిషినికాదు!

బాబువచ్చాడు ఏమీమాట్లాడకుండా నాకెదురుగావచ్చి నిలబడ్డాడు. నా వంక ఎందుకట్లా చూస్తాడు? “కమలం ఏది?” అన్నాడు బాబు ఏది? నేను బలహీనంగానవ్వాను “నీకింకా తెలియదా?” అన్నాను “తెలుసును!” అన్నాడు “ఇంకేం!” అన్నాను నిర్లక్ష్యంగా

“కమలాన్ని ఎక్కడోదాచి,-పోయిందని చెప్తావా?” అన్నాడు బాబు పళ్లుబిగబట్టి ఆమాట ఎందుకోవినడు! చచ్చిపోయింది! చచ్చి! చచ్చి! నేను చెబుతాను కమలం ఏమయిపోయిందో-నన్నడిగితే.

బాబు మాట్లాడకుండా లోపలికివెళ్లాడు. వాడడుగులచప్పుడు వినిపిస్తున్నది—కాస్సేపు హాలులో, కాస్సేపు నాగదిలో, చివరకు కమలం పూర్వంఉన్న గదిలో చప్పుడాగిపోయింది

కొంతసేపు నిశ్శబ్దం తరవాత బాబు ఆగదిలోనే అటూఇటూ పచారుప్రారంభించాడు. ఎంతసేపటికీ ఆఅడుగులచప్పుడాగదేం? ఒకగంటకాదు! పదిగంటలుకాదు! ఎంతసేపాపచారు! నాకు తలతిరిగిపోతున్నది ఒక్కసారి “ఆపు!” అని కేకవేశాను బిగ్గరగా తిరిగి నిశ్శబ్దం

ఈనిశ్శబ్దం భరించటం కష్టంగాఉంది. ఏచప్పుడూ కాదేమి ప్రారబ్ధం?

అప్పుడప్పుడూ మాటలువినబడతై మనిషి కన పడడు. ఎవరో మందంటారు ఎందుకుమందు? కమలం కాస్తాపోయినతరవాత! ఎవరా పిచ్చిఅనేది? నాకేనాపిచ్చి? వళ్లుతెలిసిమాట్లాడు

ఎంతకాలంజరిగిందో తెలియదు నేను నాగదిలో కూర్చున్నాను అక్కడికి ఎప్పుడువచ్చానో ఎట్లా వచ్చానో జ్ఞాపకంలేదు. నాగదికి పడమటగాఉంది "దాని" గది ఆగదిలోనించి నాగదికి వాకిలిఉంది. ఆవాకిలి మెల్లిగాతెరిచి బాబు నాదగ్గిరికివచ్చాడు

"బాబాయ్!"

"ఏంరా, బాబూ?"

"ఇప్పుడది ఇటురాలా?"

"ఎవరు?"

"కమలం"

బాబుకు మతిపోయింది పాపం, మనం తొందర పడరాదు "నాకు కనపడలేదురా, నాయనా!"

"ఇప్పుడిటువచ్చింది, బాబాయి!"

"ఎక్కడినించి?"

"ఆగదిలోనించి. ఇంతకుముందు నేను నిద్రపోతున్నాను. నేను లేచేసరికి కమలం ఎదురుగానిలబడ్డది, బాబాయి! నేనుపిలిస్తే పలక్కుండావచ్చేసింది. కమలం నాతో ఎందుకుమాట్లాడదు? బాబాయి!"

"బహుశా! మాట్లాడాలన్నా మాట్లాడలేదేమో?" అన్నాను.

"అంటావా?" అన్నాడు బాబు ఆలోచిస్తూ. "కమలం ఎక్కడుందోచెప్పవూ? నీకన్నీ తెలుసు, బాబాయి! నీకు తెలీనిదిలేదు. కమలంఏది? నీకప్ప చెప్పిపోతినే దాన్ని! దాన్నివదలిపెట్టి నేనుండలేనని నీకు తెలీదూ?

నేను మాట్లాడలేదు. ఏమిమాట్లాడను?

తిరిగి కొంతకాలానికి-మర్నాడుదయమేనేమో!- బాబు నాగదిలోనికివచ్చాడు

"బాబాయ్!"

"ఊ!"

"కమలం మాట్లాడింది. చాలసేపు నాదగ్గిర కూర్చుంది పాపం, నువ్వు దాచావనుకున్నాను. నువ్వు దాచలేదుట కమలంచెప్పింది. నాదగ్గిరికి వస్తానన్నది, బాబాయి. కొంతకాలం ఆగమన్నది."

బాబు ఈశుభవార్త నాకుచెప్పి గదిలోకి తిరిగి వెళ్లిపోయినాడు ఇట్లా చాలాసార్లయింది. బాబు కమలం బతికివచ్చినట్టే సంతోషించాడు. ఎప్పుడూ కమలం వాడికి కనిపిస్తూనేఉండేది. ఎవడిపిచ్చి వాడికానందమంటే ఇదేకాబోలు!

ఒకరోజు నేను నాగదిలోనేపడుకున్నాను. నాకు నిద్ర మెలుకువవచ్చేసరికి ఎక్కడోమాటలు వినపడ్డయి. గది ఉత్తరపువైపువాకిలి వరండామీదికి ఉంది. ఆవాకిలి ఆసమయంలో ఓరగాతెరిచిఉంది. నేను చూస్తుండగానే కమలం అటునించి ఇటువెళ్లింది వాకిలిముందుగా. నాఆశ్చర్యం చెప్పటానికిలేదు వెంట నేలేచి బయటికి పరిగెత్తాను.

దూరంగా మాయింటిముందు చాలామంది—అందరూ అరవవాళ్లే—కలకలంగా మాట్లాడుతున్నారు. నేను లేవగానేవిన్నది వాళ్లసందడే! అదుగో ఆగుంపులో కమలం!

"ఎవరండీమీరు?" అన్నాను వారిదగ్గిరికిపోయి.

"మాది దచ్చాది" అన్నాడు గుంపుపెద్ద.

"ఏంపనిమీదవచ్చారు?"

"ఈకుర్రదానికి పెళ్లి చెయ్యవలా అని ఉండి వచ్చాం." కమలాన్ని చూపించాడాయన. చూసిన కొద్దీ ఆయనమొహం ఎరిగినమొహంగాఉంది. మనిషినిపోలినమనిషి ఉంటాడు!

"ఈపిల్ల ఎవరు?"

"మాపిల్ల!" అన్నాడాయన గర్వంగా.

"ఎవరికిస్తారు?"

"ఎవురుదుడ్డిస్తే వారు!"

"ఎంత?"

"రెండువేలు రుబా!"

"నేనిస్తాను నాకిచ్చేసిపొండి"

అరవాయన-ఆయనపుణ్యమాఅని-వెంటనే వచ్చుకున్నాడు! ఆయన డబ్బు ఆయనకు పారేశాను అయినా ఆయనబలగం వెంటనే నిష్క్రమించారు కమలంమాత్రం నాపక్కనే నిలబడిఉంది దానివంక తిరిగాను. తీరాచూస్తే ఆపిల్ల కమలంమోస్తరుగా లేదు ఆ అరవవాడు గారడీవాడుగాఉండాలి! ఏమిటీ చిత్రం! నేనుచూసినకొద్దీ ఆపిల్లరూపం మారిపోవటం మొదలుపెట్టింది చివరకు నాకళ్లఎదటనే అంతర్ధానమయిందాపిల్ల! తరవాత నాకు వళ్లు తెలియదు!

3

నేను తిరిగి మనుష్యప్రపంచంలోపడేసరికి ఆఅరవవాయనమాటలు నాచెవినిపడ్డాయి

"ఇక ఫరవాలేదులెండి!" అంటున్నాడాయన ఎవరితోనో.

నేను కళ్లుతెరిచిచూశాను నామంచందగ్గిరిగా కుర్చీమీద డాక్టరు వరదాచారిఅయ్యంగారు కూర్చున్నాడు దూరంగా ఇంతమొహాలుచేసుకుని నా భార్యా, కమలం నిలబడ్డారు

"ఓహో, కామేశ్వర్రావుగారు! గుడ్ మార్నింగ్! ఎలాఉంటుంది?"

"బలహీనంగాఉన్నది" అన్నాను మెల్లిగా

"ఓ మరి బలంగాఉండునేమి? ఎన్నాళ్లకు కళ్లుతెరిచియావయ్యా! నువ్వు మొత్తంమీద మంచి అదృష్టవంతుడు!" అన్నాడుడాక్టరు ఉత్సాహంతో. " నేను వస్తానమ్మా! మళ్లీ సాయంత్రంవచ్చిచూస్తాను ఇక ఫరవాలేదులెండి! వస్తానండి, కామేశ్వర్రావుగారు. ఎక్కువగామాట్లాడకండి అసలేవొద్దు! తెలిసయిందా?"

డాక్టరు వెళ్లిపోయినతరువాత నాభార్య దగ్గిరికి వచ్చి మీద చెయ్యివేసి, "ఎట్లాఉంది?" అన్నది జాలిగా

"ఇప్పుడు హాయిగాఉంది" అన్నాను.

నాకు నిజంగా హాయి గాఉందికూడాను! అప్పుడు ఏడుగంటలయిందేమో పొద్దున ఏవారమో, ఏనెలో ఏమీ తెలియదు.

పదిగంటలకు కమలం ఉత్తరంపట్టుకుని నాదగ్గిరికి వచ్చింది

"ఏమిటమ్మా?" అన్నాను

"ఇవాళ మీఅబ్బాయివస్తారు తిరగటం అయిపోయిందట."

"ఎప్పుడువస్తాడు?"

"సాయంత్రం ఆరుగంటలకు"

"సరేలే!"

అనుకున్న ప్రకారం రాత్రి దీపాలుపెట్టేవేళకు బాబువచ్చాడు వచ్చీరావటంతోటే నామంచంమీద కూర్చుని. "పాపం, ఎంతజబ్బుపడ్డావు, బాబాయి!" అన్నాడు

"ఇవ్వాళ్లకు సరిగా పాతికరోజులురా, అబ్బాయి!" అన్నది నాభార్య

"పాపం ఎట్లా ప్రారంభమయింది?"

"నువ్వు వెళ్లినతరవాత కమలం కాస్తజబ్బుపడ్డది. డాక్టరువచ్చిచూసి విషజ్వరమన్నాడు. ఆరాత్రి మీ బాబాయికి జ్వరం ప్రారంభమయింది. శరీరం కాగిపోయింది. తెల్లవారేవరకూ మాకు తెలియకపోవలిసిందే! కాస్తజ్వరంవస్తే ఆయనకు వెర్రిమాటలుమాట్లాడటం అలవాటు పైత్యశరీరం! ఆరాత్రల్లా కమలం జబ్బుసంగతి కలవరించారు ఇక దానికి జ్వరం నయంకాదనేనా, దాన్ని నీకు వప్పగించలేమనేనా, జ్వరం దానికినయమై తనకు రాలేదాఅనేనా, ఒకటికాదు! అది మొదలు లివ్వాళవరకూ ఆయనకు వళ్లుతెలియదు. ఈరెండుమూడురోజులనించీ పిచ్చిమాట లేమీలేవు. అంతవరకూ ఆయనచేసినగోలేనా! అంతాచెప్పటానికి ఒక్కరోజుచాలదు"

నేనంతావింటూ మాట్లాడకుండా ఊరుకున్నాను.

"అయినా, ఒకటడుగుతా! అంత వళ్లుతెలియని జ్వరంలోకూడా దాన్ని గురించి కలవరించేవాడివి నన్నెందుకొప్పడాలి? బాబాయి! నీవంటివాణ్ణికాను నేను?" అన్నాడు బాబు నవ్వుతూ

పిచ్చివాడు! నేను దానికోసంపడ్డ తపనంతా వాడికెట్లా అర్థమాతుంది?